इदं वाक्यं वालिनंवधिष्यामीति वाक्यं अभिमानात्ततइव ॥ २१ ॥ एतदनृतवचनाभावं सत्येन तत्साक्षितयेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ संपृक्तौ कृतसख्यसंपन्नौ अभाषतां अभाषेतां ॥ २४ ॥ २५ ॥ णखमानः ॥ इतिरामाभि० वा० किष्किंधा० सप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तेन वाक्येन अनृतंनोक्तपूर्वंमे इत्या

मयाचयदिदंवाक्यमभिमानात्समीरितं॥ तत्त्वयाहरिशार्दूलतत्त्वमित्युपधार्यतां॥२१॥ अनृतंनोक्तपूर्वंमेनचवक्ष्येकदाचन॥एतत्ते प्रतिजानामिसत्येनैवशपाम्यहं॥ २२॥ ततःप्रहृष्टःसुग्रीवोवानरैःसचिवैःसह॥ राघवस्यवचःश्रुत्वाप्रतिज्ञातंविशेषतः॥ २३॥ एवमेकांतसंपृक्तौततस्तौनरवानरौ॥ उभावन्योन्यसदृशंसुखंदुःखमभाषतां॥ २४ ॥ महानुभावस्यवचोनिशम्यहरिर्नृपाणामधिपस्यतस्य॥ कृतंसमेनेहरिवीरमुख्यस्तदाचकार्यंहृदयेनविद्वान्॥ २५॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आ० किष्किं० सप्तमःसर्गः॥ ७॥ ॥७॥

परितुष्टस्यसुग्रीवस्तेनवाक्येनहर्षितः॥ लक्ष्मणस्याग्रजंशूरमिदंवचनमब्रवीत्॥ १॥ सर्वथाहमनुग्राह्योदेवतानांनसंशयः॥ उपपन्नोगुणोपेतःसखायस्यभवान्मम॥ २॥ शक्यंखलुभवेद्रामसहायेनत्वयानघ॥ सुरराज्यमभिप्राप्तुंस्वराज्यंकिमुतप्रभो॥ ३॥ सोहंसभाज्योबंधूनांसुहृदांचैवराघव॥ यस्याग्निसाक्षिकंमित्रंलब्धंराघववंशजं॥ ४॥ अहमप्यनुरूपस्तेवयस्योज्ञास्यसेशनैः॥ नतुवक्तुंसमर्थोहंत्वयिआत्मगतान्गुणान्॥ ५॥ महात्मनांतुभूयिष्ठंत्वद्विधानांकृतात्मनां ॥ निश्चलाभवतिप्रीतिर्धैर्यमात्मवतांवर॥ ६॥ रजतंवासुवर्णंवाशुभान्याभरणानिच॥ अविभक्तानिसाधूनामवगच्छंतिसाधवः॥ ७॥

दिवाक्येन ॥ १ ॥ उपपन्नः संपन्नः ॥ २ ॥ ३ ॥ सभाज्यः पूज्यः यस्य येन राघववंशजं मित्रं लब्धं ॥ ४ ॥ अनुरूपः योग्यः ज्ञास्यसे आनुरूप्यमितिशेषः नतु वक्तुं समर्थः ॥ आत्मप्रशंसामरणंममेतिन्यायात् ॥ ५ ॥ भूयिष्ठमधिकं प्रीतिर्निश्चला भवति ॥ वयस्यानामितिशेषः ॥ आत्मवतां स्वाधीनानां ॥ ६॥ साधूनां वयस्यानां ॥ साधवोवयस्याः रजतमित्याद्युपलक्षणं ॥ ७ ॥